

κάνου τὸν μπαρόντα ταιριασμὸν ὅτι μήτε αὐτοῖν νὰ / μὴν ἡμποροῦ νὰ τὸς ἐβάζουν
κάρβουνα ὄντας θὲ νὰ φτιάσουσιν τὰ χρειασί / δια τῶν ζευγάδων ἀλλὰ νὰ τὰ φέρ-
νουςιν οἱ αὐτοῖν ζευγάδες νὰ φτιάνουσιν / ἀσιδερικὰν τος ὑποσχόμενοι καὶ οἱ τρεῖς
ὅτι νὰ τὸ κρατοῦσιν στέρεα βέβαια / καὶ ἀχάλασταν τὸν μπαρόντα ταιριασμὸν καὶ
ὅποιος ἀπὸ τοὺς τρεῖς τος ἦθε / λε ἔβγειν ἀπὸ τὸν ἄνωθεν ταιριασμὸν καὶ νὰ βάλῃ
κάρβουνα ἀπὸ λόγουν του νὰ / κάμη καμμιὰ δουλειὰ κανενὸς ζευγᾶ ἡγουν εἰσὲ κεί-
νους ὅπου κάνου τὸ ζευγαρομόδι νὰ πληρώνη κοντάνα τοῦ κατὰ καιροῦ ἀφεντίας
ρεάλια δέκα / ἦτοιν 10/ καὶ νὰ χάνη καὶ ὅλα του τὰ σιδερικὰ σκαθὼς εὐρίσκονται
μέσαν εἰς / τὸ ἀργαστῆριν του. Ἀκόμα λέσιν καὶ τοῦτον ὅτιν ὅποιος ἀπὸ τοὺς τρεῖς
τους ἦ / θελε πάρειν τὸν ὀνορίτην του ὅπου νὰ τοῦ ἔχειν δουλεμένα καὶ νὰ φύγῃ νὰ /
πάγῃ εἰς τοῦ ἄλλονοῦ νὰ μὴν ἡμπορῇ νὰ τὸν ἐκρατήσῃν εἰ δὲ καὶ ἤθελε τὸν ἐ / κρα-
τήσῃν νὰ χάνῃ τὰ σιδερικὰ του καὶ νὰ πληρώνη καὶ τὴν ἄνωθεν κοντάνα / εἰς μαρτυ-
ρίας τῶν κάτωθεν ἀξιοπίστων μαρτύρων οἱ ὅποιοι γράφου ὑπὸ χει / ρὸς τος καὶ τὰ
ἐξῆς.

/ — Μιχαὴλ ἱερεὺς Τριβιζᾶς μάρτυρας —

/ — Γιάκουμο Σουμμαρίπα μαρτυρῶ σᾶνωθε ++

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

423

Διαθήκη

φ. 234^{r-v}

/ Φ 240

/ [+] Εἰς δόξαν τοῦ παντοδυνάμου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1684/ ἐν μηνὶ Ἰουλίου
7/ εἰς τὸ σπίτιν τῆς / κερά Μπαντεστίνας γυνῆς τοῦ μισέρ Ἀντωνίου Γάτου ἐπειδὴ
καὶ οὐδεὶς τῶν ἀνθρώπων οἶδε / τὴν τελείωσιν αὐτοῦ οὐδὲ τὴν ἡμέρα οὐδὲ τὴν ὥραν
κατὰ τὸν Εὐαγγελικὸν λόγον διὰ / τοῦτον καὶ ἡ ἄνω εἰρημένη κεράν Μπαντεστίνα
φοβιζαμένη τὴν ἁωρία τοῦ πικροτά / του θανάτου μὴν τὴν καταλάβῃν ἀφνίδια καὶ
μείνῃ ἀδιόρθωτην ἐπροσκάλεσεν / ἐμένα τὸν ὑπογράφοντα νοτάριον ἵνα διὰ τῆς τοι-
ούτης διαθήκης διορθωθῇ / ται καὶ μείνουσαν τὰ πράματά της διορθωμένα καὶ τὰ
παιδίαν της ἀναπαμένα καὶ εἰ / ρηνικὰ καὶ ἐν μπρώτοις ἀφήνῃ πᾶσιν τοῖς ἐν χρι-
στιανοῖς τὴν ἐν Κυρίου ἀγάπῃ καὶ τε / τελειωμένη συνχώρεσιν ἔπειτα ζητεῖν καὶ
αὐτὴν τὰ ὅμοια παρ' αὐτῶν εἶτα ἀφήνῃ τῶν / παιδιῶν της τὴν εὐχὴν τοῦ ἀφέντην τοῦ
Χριστοῦ καὶ τῆς κυρίας Θεοτόκου καὶ τὴν ἐδικήν της, εἶτα λέγειν πὼς ἀφή / νει
τῆς θυγατέρας της τῆς κερά Μαρκέτας μιὰ εἰκόνα τῆς Παναγίας καὶ δύο κασέλες, /

ἀκόμη καὶ τὸ ἀμπέλιν τοῦ Ἀγερσανίου τὸ σύνμπλιο τοῦ μισέρ Γερωνυμάκην Κόντε καὶ μισέρ Τζου / άνε Μοστράτου ἀκόμη καὶ τὰ δύο κομμάτια τὰ χωράφια ὅπου ἔχειν εἰς τὴν Σάντα / Μαρία. Ἀκόμα ἓνα κομμάτιν χωράφιν μὲ συκιές μέσαν εἰς τὸ μέρος στὸ Μαυροπέτρι / καὶ αὐτὸν ἐδικὸν τῆς τὸ ὅποιο εἶναι παντοτινὸν μὲ τὸ Νικόλα Καλαμαρᾶ. Ἀκόμη ἀφήνει / τῆς θυγατέρας τῆς τῆς κερά Μαργαρίτας ἄλλη μιὰ εἰκόνα καὶ αὐτὴν τῆς Παναγίας καὶ τὸ / ἀμπέλι μὲ συκογύριν καὶ ἀχλαδιές καὶ μὲ ἄλλα διάφοραν δέντρι καὶ μὲ πηγάδι μέσαν εὕρισ / κόμενον εἰς τὸν Καλόξυλο στὸν Μπέρα Κῆπον σύνμπλιο τοῦ Λουρεντζάκην Ντεστὲ καὶ αὐτὸν / παντοτινὸν μὲ τὸν μποτὲ Χρουσῆν τὸν Μαυληστήν / καὶ δώνει καὶ / ντέτζιμα / 10/ μέτρα κρασὶν στῆς Τρυ / γόνα / ἀκόμη ἀφήνει τῆς θυγατέρας τῆς τῆς Ἀ / ννέζας μιὰ εἰκόνα τὸν Ἅγιον Γεώργιο καὶ τὴν φυτεία πὺ ἔχειν εἰς τὸ μέρος τῆς Κολο / κυθόπετρας τὴν σύνμπλια τοῦ σινιὸρ Φραντζεσκάκη Μπαρόντζη υἱοῦ τοῦ σινιὸρ Γιακου / μάκη καὶ τοῦ Μιχάλη Ξενόπουλου τῆς θυγατέρας. Ἀκόμα καὶ τὸ λιογυράκιν ὅπου / ἔχειν εἰς τὴν Μποταμιὰ παντοτινὸν μὲ τὸν Λιανὸ Πιτερομμάτην. Ἀκόμα λέ / γει πὼς ἔχειν χρέος ρεάλια 34/ τῆς Ζαχαργιάδαινας ρεάλια 17/ καὶ μισέρ Παν / τολαίου Σουμμαρούπα 12/ καὶ Κυριακῆς Ἀγγελεῖ 5/ τὰ ὅποια τὰ μοιράζειν εἰς / / τὰ τρία τῆς ἄνωθεν παιδία ἡγου ἡ κερά Μαρκέτα νὰ δώσῃν τῆς κυρίας Ἀντριά / νας τῆς Ζαχαργιάδαινας τὰ 17/ ρεάλια καὶ 2 τοῦ μισέρ Παντολαίου καὶ ἡ κερά Μαρ / γαρίτα νὰ δώσῃν καὶ αὐτὴν τοῦ μισέρ Παντολαίου ρεάλια 10/ καὶ ἡ κερά Ἀννέζα νὰ δώσῃν / καὶ αὐτὴν τῆς κερά Κυριακῆς τοῦ Ἀγγελεῖ ρεάλια 5/ καὶ ἀκόμη καὶ ὅ,τι ἄλλη μασαρία / ὅπου νὰ ἔχουσιν νὰ εἶναι ἀνάμεσόν τος καὶ τῶν τριωνῶν ἀδελφιῶν ἐδῶν παρὼν καὶ ὁ / συνβίος τῆς ὁ μισέρ Ἀντώνης καὶ λέγειν καὶ αὐτὸς πὼς τὰ σπίτια ὅπου κάθονται ἀνώγιν καὶ / κατώγιν εἶναι ἀπὸ λόγουν του καὶ ἀφήνει τα καὶ αὐτὸς τῆς θυγατέρας του τῆς κερά Μαρκέτας / μὲ κοντετζιὸν νὰ κάθεται ἕως τὴν ζωὴν του καὶ ἀποθανώντας του ἐδικάν τῆς μὲ τὴν εὐ / χὴν του κάνοντάς τος καὶ κοντετζιόνες οἱ αὐτοὶν ἄνωθεν γονεοὶ ὅτιν στὰ ὅσαν / τὸς ἐτάξασιν νὰ τὰ κυριεύῃν πᾶσαν μίαν τος καὶ ἂν μπατρευτοῦ καὶ κάμου παιδί / α νὰ τὰ δώνου τῶν μπαιδιῶν τος, εἰ δὲ καὶ ὅποια ἀποθάνῃ ἄκληρην νὰ κληρονο / μάται μία τῆς ἄλλης καὶ νὰ εἶναι καὶ ὁ πατέρας τος μαζί τος νὰ ζωοτροφᾶται καὶ / αὐτὸς μετ' αὐτὲς ἕως φόρου ζωῆς του ὡσάν γονεὸς τος. Ἐτιν ρωτηθεὶς παρ' ἐμοῦ τοῦ νο / τάρχου εἰ ἔχειν παραγγεῖλει τί ἕτερον καὶ εἶπε μου οὐχὶν εἰ μὴ ἡ παροῦσαν τῆς δια[θήκης] / θέλει εἶσταιν ἰσχυρὰ βεβαία καὶ ἀχάλαστη βεβαιώνοντάς τὴν καὶ μὲ ἀξιόπιστους μ[άρ] / τυρες οἱ ὅποιοι γράφου ὑπὸ χειρός τος καὶ τὰ ἐξῆς.

/ —πρὲ Δημήτρης Βέγγιας μάρτυρας παρακαλετὸς ὡς ἄνωθεν — —

/ — Χρουσῆς Κορονέλλος μάρτυρας παρακαλετὸς εἰς τὸ ἄνωθεν —

/ —Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

